

Opdracht in Afrika

geïnspireerd door Shadrach Maloka

EEN NIEUW BEGIN

In het warme Malawi en Zuid-Afrika bereidt men zich voor op de viering van het Kerstfeest, waarbij we gedenken dat God een nieuw begin met ons maakt door Zijn Zoon te zenden als redder van de mensheid.

Men kent niet onze kerstversieringen en ook zullen er geen luxe hapjes zijn. Wel zal er gezellig met elkaar gegeten worden en staat in de kerkdienst, net als bij ons in Nederland, de verwondering over het Kind centraal.

In de vorige nieuwsbrief heeft u kunnen lezen over ons bestuursbezoek aan Malawi, afgelopen september. In deze nieuwsbrief leest u over het tweede deel van deze reis: het bezoek aan onze gemeenten en projecten in Zuid Afrika.

Kinderen tijdens de conferentie in Dennilton

BESTUURSBEZOEK AAN ZUID AFRIKA EN SWAZILAND

SEPTEMBER 2018

Nog nagenietend van het prachtige feest in Malawi, landen we op Johannesburg. Daar blijkt de koffer vol met spullen voor het kindertehuis die we een week eerder achtergelaten hebben, gelukkig nog volledig intact te zijn.

Kindertehuis Rise & Shine

We gaan direct op weg naar het huis "Rise and Shine" in Carletonville/Khutshong. Het gebied rondom Carletonville is arm, kaal en triest. Er is veel mijnbouw en naar we later horen ook erg veel werkloosheid, waardoor de criminaliteit is toegenomen de laatste tijd.

Bij aankomst worden we hartelijk

ontvangen door Mama Lucya. Dat we worden verwacht is wel duidelijk. Alles is netjes opgeruimd, aangeharkt en gepoetst. Het tuintje (ooit aangelegd door familie De Jong uit Huizen) staat er netjes bij.

Een koffer vol verrassingen

De koffer vol met knutselspullen, kleren en twee mooie kinderbijbels wordt met veel plezier en enthousiasme uitgepakt en aan de kinderen geshowd. We krijgen een rondleiding door het huis. Ik (Frida) leg als verrassing een klein cadeautje op elk bed en verheug me nu al hoe leuk de kinderen het straks zullen vinden.

Mama Lucya (l)

Kinderen genieten van een marshmallow

Buitenspeelplaats bij Rise & Shine

De nieuwe inrichting van het kantoor

en dat terwijl er over een paar dagen rond de 700 mensen komen voor de conferentie. Ergens verderop moet water gehaald worden uit een pomp. Het stinkt een beetje en smaakt voor onze verwende westerse begrippen ook niet lekker, zeker niet als er koffie of thee van wordt gezet.

De volgende dag wassen we ons door wat grondwater uit een grote emmer met een bakje over ons heen te gooien. David besluit in overleg met het kerkbestuur voorbereidingen te treffen voor het slaan van een waterpomp op het terrein. Er moet 45 meter diep geboord worden om water te krijgen en alles moet op tijd af voor de conferentie. We brengen een bezoeker aan de Bijbelschool op het terrein waar David twee keer per week les geeft aan zo'n 20 studenten. Daarna helpen we nog met inkopen doen voor de conferentie.

Kerkbouw in Lethlabile

We vertrekken naar Lethlabile om enkele dagen bij Mozes Chauke onze PR man en zijn sympathieke vrouw Martha te gaan logeren. Ook bij Mozes is niet altijd water. We komen erachter dat er in de ochtend tussen vijf en zeven uur meestal wel stromend water is. Dat betekent vroeg opstaan!

Op kerkenpad, via Lethlabile...

Met onze gastheer gaan we de volgende dag op kerkenpad. We beginnen bij de kerk van Mozes zelf in Lethlabile. Die is nog in aanbouw. De bouwwijze is hier "anders dan anders", doordat eerst de fundering en het dak zijn gemaakt. Het dak rust op een stalen constructie. Nu is de beurt aan muren en kozijnen etc. We zijn onder de indruk van de stand

Bouwwijze

Inmiddels zijn er muren en een plafond

van zaken en denken dat met een aantal maanden, de diensten niet meer in het golfplaten gebouwtje plaatsvinden achter de nieuwbouw, maar in het gebouw zelf. Het noodkerkje wordt niet afgebroken maar gaat dienst doen als kinderkerk annex consistoriekamer. De bouw van de nieuwe kerk is mogelijk gemaakt door de keihard werkende enthousiaste gemeenteleden van de kerk en ondersteund door de verkoop van producten in de Nieuwe Kerk in Huizen.

...Ga Rankuwa...

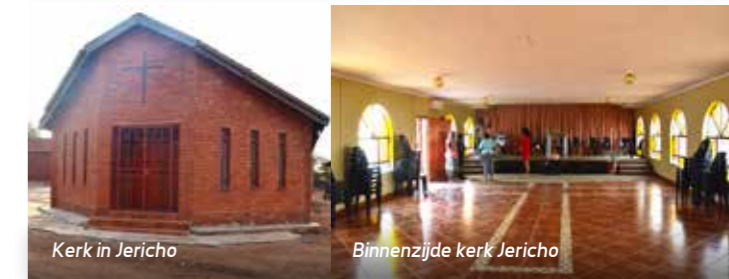
Vervolgens gaan we naar Ga Rankuwa, gelegen op zo'n 10 km van Lethlabile, om daar te kijken naar de plannen die daar zijn om een groot ontmoetingscentrum te bouwen. Een en ander krijgt al wat vorm, doordat een oud fabrieksgebouw is gekocht dat inmiddels al is voorzien van een golfplaten dak. Daarvan is echter al weer klein deel gestolen (...), zodat nu eerst besloten is om een hek rond het geheel te zetten. Dat loopt nu, evenals de aanvragen voor vergunningen. Inmiddels is er al een paar keer een vergadering geweest in het "onvoltooid" gebouw. Het lijkt een goed plan.

...Ga Rankuwa-view en Jericho

Na het grote plan in Ga Rankuwa, vertrekken we naar Ga Rankuwa-view. Een kleine barak, waar een relatief jonge gemeente is gestart. Hopelijk kunnen we ook daar over enkele jaren een mooie kerk voor in de plaats laten zetten. Ook bezoeken we nog de prachtige zeer goed onderhouden kerk in Jericho, ooit gefinancierd door een zeer betrokken donateur.

Het schamele onderkomen dat dienst doet als kerk in Ga-Rankuwa-view

Kerk in Jericho

Binnenzijde kerk Jericho

Die avond eten en praten we nog wat na met Mozes en Martha. We gaan echter wel redelijk op tijd naar bed, aangezien we de volgende ochtend vrij vroeg weer op moeten om weer terug te gaan naar Dennilton voor de conferentie.

Conferentie in Dennilton

We komen in de middag met onweer, storm en regen aan. De opgezette tenten zijn inmiddels weer neergehaald, voordat ze dreigen op te stijgen. David is, als altijd, druk in de weer met de laatste voorbereidingen voor de conferentie morgen.

Nog altijd zorgen om water

David's belangrijkste uitdaging is het water, dat met behulp van een pomp uit de net geslagen bron moet komen. Die pomp is inmiddels geleverd en werkt, maar nu blijkt het waterpeil weer zo laag dat er maar beperkt water kan worden opgepompt. We zien de nood van Afrika wat betreft het water. In Nederland kunnen we ons dit niet voorstellen. Wij hebben inmiddels meegemaakt wat het is een lange tijd zonder of met zeer weinig water te moeten stellen. We gaan bidden voor water in de verwachting dat God zal voorzien.

Dag van de conferentie

Een nieuwe dag. We worden deze ochtend vroeg gewekt door David dat de tank van 5000 liter voor de helft gevuld is met water. Een mooie start voor de conferentie. Het is een wonder. We horen het gerammel van potten en pannen van de kookploegen die om een uur of zes beginnen. Een vrolijk kabaal van je welste, als men begint te slepen met de zware kookpotten en allerhande andere materialen. Voor die kookpotten moet natuurlijk ook een vuurtje worden gestookt, zodat we ongeveer worden uitgerookt. Al die pruttelende kookpotten hebben echter ook het voordeel dat er bloedheet water beschikbaar is, zodat we die ochtend met warm water kunnen "douchen". Althans, we kunnen met prutsen wat warm water over ons heen gooien. In ieder geval lekker warm!

Inventaris inventarisatie

De bedden zien er schamel uit. Ik besluit meteen dat er nieuw beddengoed moet komen. Ook heeft de oude koelkast het begeven in de keuken. We maken samen met Lucia een lijst met alle dingen die nog nodig zijn. Onder andere een ander bankstel, een eettafel en kantoorinrichting voor het lege kantoor. Een stuk van het terrein is niet ommuurd waardoor er gevaar voor inbraak is, dit moet ook opgelost worden. Verder hebben we vanuit Nederland een plan meegenomen om de watervoorziening te optimaliseren met een waterpomp. De tuinman annex klusjesman Petrus wordt hier erg enthousiast van en wil de volgende dag meteen aan de slag gaan om de klus te klaren.

40 zingende kinderen bij de Daycare

We bezoeken nog de Daycare waar ongeveer 40 kinderen worden opgevangen. Ze verrassen ons met prachtige liederen. Het is altijd speciaal om te ervaren hoe liefdevol Lucia en haar personeel met de weinige middelen die ze ter beschikking hebben voor de kinderen zorgen. Na iedereen bemoedigd te hebben voor het bijzondere werk wat ze doen, vervolgen we onze reis.

Kerkbouw in Swaziland

De volgende dag rijden we naar Swaziland of, zoals het tegenwoordig heet, "Eswatini". Het is zo'n 20 jaar geleden dat we voor het laatst in dit land waren. Het is verrassend te zien dat het land zich best wel ontwikkeld heeft in die jaren. Er is een snelweg, die was er 20 jaar geleden niet. We zien diverse mooie gebouwen en we logeren in een redelijk goed hotel. Bij de grens ontmoeten we David Mahlangu die met behulp van minibusjes een fikse reis heeft afgelegd. Met hem rijden we naar het plaatsje Ngewnya, waar de kerk in Swaziland gebouwd moet gaan worden. We arriveren rond de afgesproken negen uur bij de bouwval die nu nog het kerkje vormt. Niet veel meer dan wat balken, met een muur van wat gammele planken en wat verroeste golfplaten als dak. Dit gebouw is inderdaad aan vervanging toe.

Kerkbestuur van de vervangen kerk in Ngewnya, Swaziland

Doorbraak na trage besluitvorming

Na bijna een uurtje wachten (we zijn in Afrika...) komen er van links en rechts wat dames aangelopen en gereden, die met elkaar het bestuur

van dit kerkje vormen. Als de predikant ook gearriveerd is (hij woont 50 km verderop), zitten we in het gammele kerkje om de situatie rond de nieuwbouw te bespreken. Tijdens de vergadering is er contact met de gemeente en we krijgen de toezegging dat binnen veertien dagen de afronding van de tenaamstelling van het grondstuk zal worden geregeld. Hierna zal de ontbossing en de bouw van het nieuwe kerkje kunnen worden gestart. Het klinkt erg hoopvol. We spreken met elkaar onze dankbaarheid uit aan de Here God dat Hij dit mogelijk maakt.

Legging van de eerste steen

Met de predikant en de voorzitter van de bouwcommissie gaan we kijken bij het grondstuk wat op steenworp afstand van het oude kerkje ligt.

Symbolische hoeksteenlegging

We nemen een grote steen mee van het terrein en graven die in op het grondstuk als symbolische hoeksteen van het nieuwe gebouw.

IECC thuisbasis Dennilton

Samen met David, gaan we de grens naar Zuid Afrika weer over, richting Dennilton. Na een lange reis worden we hartelijk ontvangen.

Ds. David Mahlangu en Frida Barmantlo in Dennilton

Volop in voorbereiding voor de conferentie, maar... geen water!

Het is fijn om weer bekende gezichten te zien, het voelt als thuis komen. Alleen... er is geen water. Nergens op het terrein komt water uit een kraan

CONFERENTIE DENNILTON (vervolg binnenzijde)

Geuren en klanken

Inmiddels worden vele honderden boterhammen gesmeerd en belegd en worden grote potten met verschillende soort "pap" gemaakt. Anders dan in Malawi, waar alles er nog eenvoudiger toe gaat en men zelf eten meeneemt, wordt hier door de gastvrije gemeenteleden van Dennilton op professionele wijze voor grote groepen mensen gekookt. Na het ontbijt druppelen de bezoekers van de conferentie kalm aan binnen. Veel bekende gezichten ook. De conferentie zou rond een uur of tien starten, maar dat lukt natuurlijk niet. Maar de muziek knalt al wel om die tijd uit de kerk en de mensen druppelen binnen, zodat we rond 10.30 uur toch echt beginnen. Mozes is de voorzitter van de conferentie en praat alles aan elkaar.

Zingen, bidden, toespraken en samen eten

We belanden in een rollercoaster van twee dagen lang zingen, bidden, toespraken, uren lange fondsenwerving met Afrikaanse dans omlijst. We spreken diverse predikanten en hun vrouwen. Op diverse plaatsen op de compound wordt gegeten door de vaak prachtig uitgedoste menigte. Ook de kinderen eten in hun eigen tent. Een bont gezelschap.

Bestuursvergadering

Aan het eind van de enerverende conferentie is er nog een boardmeeting met de IECC waar Hollandse en Afrikaanse zaken met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht, een hele uitdaging die goed afgesloten wordt.

Afscheid

De dag daarna nemen we afscheid. Altijd weer moeilijk, wanneer zien we elkaar weer? Er worden goede wensen en Zegen uitgesproken. Dan gaan we richting het vliegveld om weer huiswaarts te gaan.

Boven: Sfeerimpressie van de conferentie | Onder: de kerk in Dennilton

VANUIT HET BESTUUR

2018 - Een woord van dank

We willen als bestuur van Opdracht in Afrika al onze donateurs bedanken voor het vertrouwen in ons, voor al het gebed en giften. Speciaal dank aan alle gevers van **Wells of Joy**. Door jullie gebed en steun kan Wells of Joy doorgaan met het werk in Malawi. Blijf alstublieft ons steunen in het komende jaar.

Bijzondere giften

- > Een betrokken echtpaar uit Huizen heeft uit dankbaarheid bij de geboorte van hun kindje **500 euro** geschonken aan **kindertehuis Rise & Shine**. We hebben er een nieuwe koelkast voor gekocht. Hartelijk dank!
- > Een ander echtpaar heeft bij hun huwelijksjubileum **1500 euro** opgehaald voor het **hospitaal in Malawi**. Hartelijk dank!

Geseënde Kersfees!

(Afrikaans)

uKhisimusi Obusisiwe!

(Zulu, Zuid-Afrika)

Osangalala Chrismas!

(Chichewa, Malawi)

Gezegende Kerstdagen en een goed en gezond 2019

Bestuur van Opdracht in Afrika

ONZE KERNTHEMA'S

- EVANGELISATIE & TOERUSTING
- KERKBOW
- LANDBOUW & VOEDSELHULP
- EDUCATIE & WERKGELEGENHEID
- GEZONDHEID & WELZIJN

Blijf op de hoogte via Facebook en/of www.opdrachtinafrika.nl!

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Opdracht in Afrika en verschijnt vier keer per jaar.

Redactie:
Vormgeving:

Frida Barmntlo
Henk Schaap

Secretariaat

Esther van Tongeren
Dr. de Visserlaan 16, 1272 GX HUIZEN
Tel: 035-8795611
info@opdrachtinafrika.nl
www.opdrachtinafrika.nl
NL34 INGB 0003 7233 35

Financieel steunen?

Bank (ING) 37 23 335 t.n.v. Stichting Opdracht in Afrika, Huizen.
ANBI-status verleend, giften zijn aftrekbaar van de belasting

KvK inschrijffnummer 41192021

Algemeen Nut Beoogende Instelling
ANBI